

מכל הצדדים, שלמות של מטה  
היה נחסר, שהרי נעשה בחטאו  
של אדם הראשון, ירד למטה,  
נחבא תוף אילנות הגן, התפשט  
שם בכל צדדי הגן, עד שנולד  
חנוף בן ירד. כיון שנולד, היה  
נמצא סמוך לגן. התחיל האור  
ההוא להאיר בתוכם, התרכה  
ברבוי הקדשה ושרה עליהם אור  
המתנוצץ.

נכנס לגן עדן, מצא שם עץ  
החיים וענפיו ופרותיו של האילן,  
הריח בו והתישב תוף ריח של  
אור החיים. באו שליחים  
מלאכים עליונים, למדו אותו  
חכמה עליונה, נתנו לו ספר שהיה  
נסתר תוף עץ החיים, ולמד ממנו  
וידע דרכיו של הקב"ה והשתדל  
אחריו. זהו שכתוב (בראשית ה)  
ויתהלך חנוף את האלהים. עד  
שאור האור נשלם בתוכו.

כיון שאור האור נשלם למטה,  
רצה לעלות למקומו וכדי  
להראות אותו השלמות בסוד של  
חנוף. יום אחד נכנס תוף גן עדן  
והראו לו נסתרות הגן, והניח  
אותו ספר וכל מה שראה בחוץ  
והוא מצנע בין החברים. אחר כך  
התלבש אותו האור תוף אותו  
הלבוש, להראות למעלה ולהיות  
בושה עמו לכל אותם שעשו  
קטרוג ברבונם שלא יבא האדם  
בעולם. זהו שכתוב (שם) ואיננו כי  
לקח אתו אלהים. ואיננו בעולם  
הזה, ואיננו כמו שהיה בעולם  
הזה, כי לקח אתו אלהים, לצורה  
אחרת בזה הוא נער תמיד.

וסוד זה בארנו, חנוף נער על פי  
דרכו, להנהיג העולמות כלם. גם  
פי זקין לא יסור ממנה, שהרי  
היה בו ונעשה נער. בחנוף נכלל

יסור ממנה, דהא אשתכח

לא הוה אשתלים מכל סטרין שלימו דלתתא  
הוה גרע. דהא אתאביד בחוכה דאדם  
קדמאה, נחת לתתא, אתטמר גו אילני גנתא,  
אתפשט תמן בכל סטרי גנתא, עד דאתיליד  
חנוף בן ירד. כיון דאתיליד הוה אשתכח  
סמוך לגנתא, שריאת ההוא נהירו לאתנהרא  
בגווייהו, אתרבי ברבו קדשא ושריית עליה  
נהירו דמנצצא.

עאר לגנתא דעדן, אשפח תמן אילנא דחיי  
וענפוי ואנבוי דאילנא, ארח ביה  
ואתיישב גו רוחא דנהירו דחיי. אתו שליחן  
מלאכי עלאי אוליפו ליה חכמתא עלאה,  
נהבו ליה ספר דהוה טמיר גו אילנא דחיי,  
ואוליף מגיה, וידע אורחוי דקודשא בריך  
הוא ואשתדל אפתריה. הדא הוא דכתיב,  
(בראשית ה) ויתהלך חנוף את האלהים. עד דההוא  
נהירו אשתלים בגויה.

כיון דההוא נהירו אשתלים לתתא, בעא  
לסלקא לדוכתיה ובגין לאחזאה ההוא  
שלימו ברזא דחנוף. יומא חד עאל גו גנתא  
דעדן, ואחמו ליה טמירין דגנתא, ואנח ההוא  
ספר וכל דחמא לבר ואיהו צניע בגו חברייתא.  
לבתר אתלביש ההוא נהירו גו ההוא לבושא  
לאחזאה לעילא ולמהוי כסופא בהדיה לכל  
אינון דעבדו קטרוגא במאריהון דלא יתברי  
בר נש בעלמא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ה)  
ואיננו כי לקח אתו אלהים. ואינו בהאי  
עלמא, ואיננו כדקא הוה בהאי עלמא, פי  
לקח אתו אלהים לדיוקנא אחרא בהאי איהו  
נער תדיר.

ורזא דא אוקימנא, חנוף נער על פי דרכו,  
לאנהגא עלמין בלהו. גם פי זקין לא

צורה של העולם העליון, הוא כסא של אדונו. עושה שליחות בעולם כאשר העולם יוצא בדיון, ונקרא מטטרו"ן, שר על כל חילות העליונים וזקן הוא.

נער, עולה מעולם לעולם ומתישב הרגז. צורה זו נפרסה בפריסת הכפרת והצטירו בו באותו מסך שתי צורות, אחת זכר ואחת נקבה, ועומדים שני תינוקות עלמים אוהבים דבוקים זה בזה. וסוד זה בראשית ברא אלהים, פריסת כפרת שתומה.

את השמים ואת הארץ - שני כרובים עומדים בדבקות של חביבות. שמים וארץ לא כתוב, אלא את, לרבות שני כרובים כאחד. כפרת זו פרוסה פנימה בסתרי ההיכל, ובשני צדדים עומדים שני אלו, בראשית עולה למעלה, וסוד שלו יורד למטה. כדגמת הסוד ההוא של בראשית עולה למעלה ולמטה ולא נרשם בסיומן, יוצא רשם למטה ונעשית ממנו כפרת עליונה רשומה בשלשה רשומים בסוד יהו"ה אלהינו יהו"ה. מאלו השלשה יצאו שלשה אחרים, והם ששה. וזהו בר"א שית.

ונפרסה כפרת זו לצד דרום ומערב, והוציא שני כרובים כאחד, זכר ונקבה, שנמצאים זה לצמית זה. דרום הוא ראש, כהן בראש והוא זכר. מערב הוא נקבה, בת יחידה. בת היתה לאברהם, ודאי. וזה בסוד של בראשית, ב"ת ראש י', כפרת שלא נודעת עד שנפרסה בפריסה והוציאה שני אלו. כדגמת זה אות ה', ועל זה בת, ב"ת רא"ש, בת לאברהם. י' כפרת שנפרסת.

רא"ש, בת לאברהם. י'

ביה ואהדר נע"ר. בחנוך אתפליל דיוקנא דעלמא טמירא, איהו כורסייא דמאריה. עביד שליחן בעלמא כד עלמא בדינא נפקא, ואיקרי מטטרו"ן רבון על כל חיילין עלאין וסבא איהו.

נער עאל מעלמא לעלמא ואתיישבא רוגזא. דיוקנא דא אתפרס בפריסו כפורתא, ואתצייין ביה בההוא פריסו תרין דיוקנין. חד דכר וחד נוקבא וקיימן תרין רביין עולימין רחימין ברחימו דביקן דא בדא. ורזא דא בראשית ברא אלהים, פריסו כפורתא סתימאה.

את השמים ואת הארץ תרין פרובין קיימן בדביקו דחביבותא. שמים וארץ לא כתיב, אלא את. לאסגאה תרין פרובין כחדא. כפרת דא פריסא לגו בטמירו דהיכלא ובתריין סטריין קיימן תרין אליון, בראשית סלקא לעילא, רזא דיליה נחתא לתתא.

בגוונא דההוא רזא דבראשית סלקא לעילא לעילא ולא אתרשים ברשימו, נפקא רשימו לתתא ואתעביד מניה כפורתא עלאה רשימא ברשימין תלתא ברזא יהו"ה אלהינו יהו"ה. מאלין תלתא נפקו תלתא אתרנין, ואינון שית. והיינו בר"א שית.

אתפרס כפרת דא לסטר דרום ומערב, ואפיק תרין פרובין כחדא דכר ונוקבא, דאשתפחון דא לקבל דא. דרום איהו ראש, כהן בראש ואיהו דכר. מערב איהו נוקבא, בת יחידה. בת היתה לאברהם, ודאי. והיינו ברזא דבראשית ב"ת ראש י' כפורתא דלא אשתמודע עד דאתפרס בפריסו, ואפיק תרין אליון. כגוונא דא ה' ועל דא בת ב"ת כפורתא לאתפרסא.